

Ondertussen liepen
op straat
mensen voorbij. Doodgewone
verkopers
die aangetrokken werden
door de ongewone twinkeling
die uit mijn raam kwam.

Toen
pakte ik
opnieuw mijn ster op.
Ik wikkelde haar
voorzichtig in mijn zakdoek.
Met een masker op kon ik ongezien
in de menigte weggemen.

Ik liep naar het westen,
naar de Groene rivier
die er daar onder de wilgen
rustig bij lag.

